

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

Religiosissima Vidva Kvnegvndis Avstria, Alberti Boiorvm Principis,
Cognomento Sapientis Conivnx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

RELIGIOSISSIMA VIDVA
KVNEGVNDISAVSTRIA, ALBERTI BOIORVM PRINCIPIS,
COGNOMENTO SAPIENTIS
CONIVNX.

CL. 12. XX.
Trithem. Sporb. ab-
no CL. 12. X. decim
religione scripsit.
Arenbek.
Fogger. M. S. in the-
at. Honoris.
Cuspin. alij.

Vnegundis Friderico Austrio Augusto Imperatore
Romani nominis III. nata, dum Oenobrigæ ad Oe-
nipontem sub Sigismundi Austrij tutela cum suo gy-
naeco Gaspari Aspachio commissa versatur, venit in
familiarem vsum Alberti Sapientis, magni Boiorum
Principis; abavi, Maximiliani S.R. I. VII. Viri, hodie rerum apud Bo-
ios potentis; cui proceræ floridæque iuuenta & decorus corporis o-
risque habitus, & ingenium præ cæteris cultum, solers, & eloquen-
tia erat, quæ reliqua naturæ & fortunæ præfidia mirificè exornabat.
Is cum crebro Oenipontem Sigismundi Principis gratia, quo fami-
liarissimè utebatur ventitaret, in Kunegundem Virginem regiam
& forma tam rara, vti facile æui sui formas omnes veluti minora si-
dera Sol nouus exstingueret, oculos coniecit, nec illa ab Alberto lu-
mina deflexit, quodd genus, forma, ætas, propè in vtroque paria fa-
cile pares inter se coniungeret. Sigismundum Albertus sibi ma-
gna vi pecuniæ, quam in bellum Venerum expenderet, obnoxium
fecerat, aditumque ad regiam virginem & nuptias munierat. Sed
ardentissimis vtriusque votis magnopere auctoritas & auersa ab
Alberto voluntas patris obstabat Imperatoris, qui filiam, hoc est vi-
tam & sanguinem suum, maluit impio Turcarum tyranno Mahu-
meti, (quod mihi præter omnem fidem videtur) quam Christiano &
catholico & necessario suo despondere. Audi Cuspinianum, Filia Kune-
gundis Friderici Imperatoris, licet astu eam abduxerit Albertus Bauarus, literis
a se fictis nomine Imperatoris, sigilloque adulterino eiusdem, quibus decepit Sig-
mundum Archiducem Austria, apud quem ipsa educabatur in gynæceo, futu-
ra erat sponsa Mahumetis II. Caesaris Turcorum, qui Constantinopolim expu-
gnauit, & se Casarem Orientis Constantinopolitanum effecit (cum quo pactue-
rat Fridericus Imperator, si fidem Christianum omni sua plebe assumeret, filiam
haberet suam, ac misse sunt vltro citroque literæ cum imaginibus vtriusque, Ca-
saris vicissim & filiae) nisi Princeps Bauarus tam sanctum opus interceptisset.
Multæ enim sanguinis effusio Christianorum facta non fuisset ab hoc tempore,
multæ animæ seruatae, honor Christi creuisset latius, multæ urbes non fuissent
periclitatae

RELIGIOSISS VIDVA KVNEGVNDIS AVSTRIA BOIOR.P.

R. Sad. junior. f.

Austriam patrio reginam nomine dixit;
Edidit Augusti Principis alma domus:
Alberti sociam thalamo Sapientia legit,
Quem coluit domatium Norica terra suum.

Post latus nixus, post tristia fata mariti,
Gemmata posui, gaudia prima, mitram,
Excessuq; aulæ, turbamq; foratq; reliqui,
Inque meis lachrymis læta sepulta fui.

G g

periclitata.

DE F. W. C. K. E. A. P. H. A. S.

IN LIGORIS VIDA K. INCEMIDIS A. P. L. A. Q. I. O. I.

IN LIGORIS VIDA K. INCEMIDIS A. P. L. A. Q. I. O. I.

62

periclitata, aut eversa penitus, multa regna custodita & seruata, homines infiniti in miseram seruitutem non fuissent abacti.

Nemo scriptor nec Boicus, nec Austriacus, nec ullus alius hoc narrat de Mahomete aut Kunegunde illi nuptui tradenda. Epistolas super hac re Friderici III. amibœas vltro citroque missas quæro. Volumen epistolarum Mahometis percurri totum, nullum apicem literarum, nedum literas ad Fridericum deprehendo. Sed quo anno, Cuspiniane, fuit Kunegundis Mahometi II. desponsa? Tuo te gladio iugulo. Affirmas Mahometem anno P. C. N. 1481. esse extinctum, quo tempore Kunegundis vndecimum ætatis annum agebat. quæ Alberto nostro nupsit sex annis post mortem Mahometis. ducta est enim Alberto CCCCCLXXXVII. mortuone desponsa est Mahometi, tanquam Polyxena Achilli? Habuerit sanè Mahometes parentem Christianam; suxerit aliquid de lacte, & sanguine Christiano (nam Georgij Lazari Seruicæ despota filiam bello captam sibi Amurathes toro copularat) balbutierit etiam infans, vti psittacus, Angeli Virginem saluantis aut Christi dominica verba; illicône Christianus fuit? In omnibus Tyranni epistolis nulla venula Christiani sanguinis apparet: quin contra alia omnia; impietas, immanitas, omniumq; religionum ac superum summus contemptus. Vin exempli causâ vnam alterâ me cognoscere?

Turcus Pontifici Rom.

COrinthum Achaia nobilissimam urbem Aetolos, Acarnanes, Macedoniam, atq; omnem Peloponnesum armis inuasimus. Vicos præterea, agros & oppida late incendio depopulati, vt mox in Italiam bellum transferamus. Hæc tibi omnia cum summo Christianorum metu ac detrimento nunciamus. Pag. 299.

Pontifex Rom. Turco.

Quod Græciam omnem ferro igniq; vastaueris, non tam crudelitatem in hac re tuam quam tot urbium direptiones vlcisci paramus. Neque enim victor hostibus ignoscere poteras, qui tuis etiam immanitate, scelere ac libidine nunquam pepercisti. Nec ei pius fasque quicquam apud homines esse potest, cui neglecta religione, Deus in contemptu sit. Nos tamen nullum à te bellum in Italia metuimus. Facile enim scelerata hominum arma contemnit, qui Dei nomine ac præsidio tutus est.

Disce quid vir nobilissimus Georgius Franzes Protouestiarius de ipso

de ipso fenserit scripseritque, qui ante sesqui centum annos vixit & de excidio Constantinopolitano Græcè scripsit, ipseque in rem presentem venit & Mahometem nouit. Successor autem eius Amurathis Mahometes iuuenis adhuc & à puero Christianorum inimicus est, quos contumeliose tractauit, adiecitque inuita abundus, se occasionem nactum, & regno patri in manus accepto, Romanorum & totum Christianorum imperium perditurum ac deleturum funditus. Nam quamuis aliquando amorem & cultum erga patriarchas simulauerit, fecit id sui duntaxat commodi gratia. Sic enim Frances: Hic ergo sceleratissimus, Christianorumq; mala pestis, ac versipellus & vulpes hæc fecit, non quod benedictionem inde sibi quæreret, aut alioquin natura mitis esset, sed ut Christiani eius promissis auditis in urbem confluèrent, eamq; incolerent, quæ ob quotidianas direptiones & præsertim dum caperetur, deserta euaserat.

Sed nos ad Kunegundem reuertamur, quam Albertus Boiorum Princeps (qui propter summam ingenij solertiam sapientis cognomen tulit) Oenobrigæ seu Oeniponte volentem libentem duxit. Aiunt tamen compositas ab Alberto Friderici nomineliteras, falsaq; gemma signatas, quibus pater natæ potestatem faceret Alberto nubendi, de quo nec quod affirmem habeo, nec quod refellam. Coniectura tamen est, non aliena à vero, præter voluntatem id patris accidisse, cum Fridericus in Albertum parum propensus fuisse non ignoretur. Nuptiarum solennia ibidem peracta. Sic enim Arenbekius, cui ut ævo proximo, sic proxima danda fides (quamuis non nemo Monachij demum celebrata tradat) Eodem, inquit, anno Christi 1300 CCLXXVII. Calendis Ianuarijs Albertus Dux Bauariæ coniuncta sibi matrimonialiter Kunigunde Filia Friderici Imperatoris per Wilhelmum Episcopum Eysletensem, qui & officium cecinit, ac coniugium ipsum effecit in Ecclesia S. Stephani in Inspruka. presente, & consentiente archiduce Austriæ Sigismundo patruo, patrueli, una cum uxore sua Saxonica nuptias veloces celebravit. Deinceps feria tertia post Epiphaniæ festum dicta Domina Kunigundis sic desponsata, (cui Albertus sponsus eius maritus, Georgius, Duxes Bauariæ, Xistus Frisingensis Episcopus ac Fridericus Comes de Oetting electus Patauiensis, una cum alijs pluribus suscipiendo eam reuerenter obuiauerunt) civitatem Monacum intrauit.

Dos Kunegundi promissa ab Sigismundo Tirolis, quam Imperator ratam non habuit, sed recognita iniuriam sibi ab Alberto factam armis persequi statuit, ad quam tamen in præsens parum instructus non descendit: quod proximum fuit Oenobrigam aduolauit, acta Sigismundi promissaq; Alberto Kunegundis nomine rescidit, filiam Alberto reliquit ex qua ille sequentibus annis triginum

minum virilis stirpis partum suscepit, Guilelmum, Ludouicum & Ernestum; quinque filias, Sidoniam, Sabinam, Susannam, Sibyllam & alteram Susannam.

Alberto Principe anno c. 13. 13. VII. vita defuncto, Kunegundis iustus marito ritè trigesimo per solutis non reuersa in aulam, sed ex itinere & æde sacra recta ad religiosum Virginum sacrarum contubernium, quod Monachij Pitrichiana familia olim constituerat, se contulit, ibique omnibus Palatinis pedisequarum officiis dimissis, inter religiosas virgines annos amplius duodecim religiosissime vixit, annosq; vigesimo quintidecimi sæculi laborum in cælo præmium recepit. Aiunt (& mihi in coram ipsa antistita aliæque retulerunt) supra tectum cœnobij cæleste fidus, illa ipsa hora qua animam egit, paruissè, prodigium haud dubium Kunegundi ad sedes beatorum tendenti dux & comes datum. Vita sanè regis matronæ piè sanctæque transacta nos credere vel certè sperare hoc iubet. Nam feria quaq; sexta ante meridiem contemplationi dedita neminem ad colloquium admittit. E sacris Sodalibus vna cùm signum publicè de more, quod sub meridiem hodièq; fieri solet, ad recolendam necis Christi memoriam daretur, ingressa Kunegundis conclauem, cereum ardentem extinguebat, tum demum illa preces interpolabat, animùmque à meditationis studio remittebat. Cultu, quem ipse inspexi (seruatur enim memoriæ & venerationi) victuq; simplici utebatur, modestia singulari. Si qui cibi male parati coctiue per ministrarum incuriam, quas non nisi è contubernio sacro Virginum admittebat, inferrentur, veniàmque negligentis familiares ancillæ precarentur, illa prandium laudabat, negabatque excusatione opus esse. Denique relicto religiosissimæ vitæ, quamuis in ciuili habitu, exemplo, defuncta cultuque sacro religiosarum Virginum induta, Principum mausoleo in D. Virginis æde Princeps ipsa est illata: nobile cum Boiorum tum Austriacorum decus, meritò æternis literarum monumentis celebrandum.